

Een openluchttheater in Opoeteren

Anno 1984 is Opoeterens openluchttheater nog slechts nostalgie uit een tussenoorlogs verleden, nl. de twintiger en dertiger jaren, zorgvuldig toegedekt door de tijd onder een laag vergane bladgrond en wat dorre takken. Voor wie dit ter plekke even wil natrekken: 't ligt op een boogscheut van de achterkant van het Gieris, ondertussen ook al weer ruim twintig jaar geleden voor de bijl gegaan, aan de rand van het Aartshouwbos.

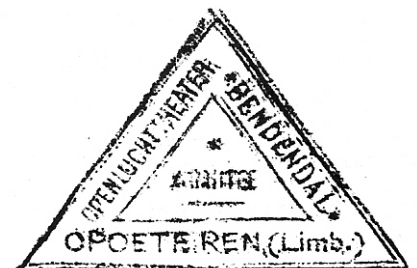
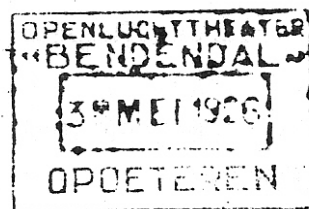
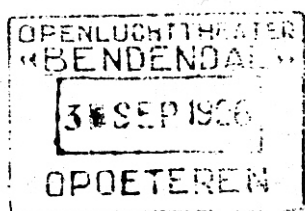
Het podium was vrij hoog tegen de helling ingeplant, aan weerszijden geflankeerd door twee volumineuze beuken. Een uit planken getimmerde keet deed dienst als verkleed- en schminkkamer.

De acteurs waren trouwens een dag of wat vóór de opvoering reeds ter plaatse. Het publiek nestelde zich aan de voet, deels in het bos op speciaal voor de gelegenheid geconstrueerde houten banken, deels op de aanpalende weide. Het entréegeld bedroeg 5 fr en werd geïnd op de scheiding tussen bos en weide. Hiertoe werd de "pikdroadt" twee meter verplaatst. Aanvankelijk passeerde alle toneeltrafiek over de "mestev" bij Gieris, later evenwel werd rechts van 't "geleig" hiervoor een weg voorzien. Fietsen konden op 't erf terecht mits betaling van een kwartje.

De notabelen konden hun "automobiels" kwijt onder de kastanjabomen achter de boerderij. Vanaf 't Gieris leidde een enig mooie beukendreef naar 't bos. De opbrengst van de voorstellingen kwam integraal ten goede aan de Opoeterse fanfare.

De openluchtvertoningen in Bendendal waren echte hoogdagen van Vlaamse kunst, die op heel de streek grote invloed hebben uitgeoefend. Tweemaal per jaar waren alle ogen van de Vlaamse toneelwereld op het openluchttheater op de aartshouw gericht. De gezellen van het Vlaamse Volkstoneel brachten overigens altijd voor een volle wei (circa 300 aanwezigen), opvoeringen van o.m. Jeanne d'Arc, Genoveva van Brabant, de Vrek, de Paradijsvloek, Sneeuwwitje, enz. De namen van o.m. Staf Bruggen, Maurits Hoste en Herman Verlinden zullen de oudere mensen zich nog levendig kunnen herinneren.

Deze culturele uitschieter tussen de twee wereldbranden in kwam vooral tot stand door toedoen van Joz. & Clem Custers en meester Roex. Zij waren op dat ogenblik de belangrijkste initiatiefnemers voor een interessant Vlaams cultuurleven in Opoeteren. Wereldoorlog II maakte een abrupt einde aan deze voor Opoeteren toch wel bijzonder merkwaardige toneelhoogconjunctuur. De laatste voorstelling in september '39 betekende het definitieve einde van het inmiddels te lande bekend geworden openluchttheater.

Stempels van het openluchttheater te Opoeteren